

Følgelig har Tyskland anvendt artikel 2, stk. 3, og artikel 6 i direktiv 2005/65/EF fejlagtigt.

I henhold til artikel 7 i direktiv 2005/65/EF skal medlemsstaterne sikre, at der for hver havn, der er omfattet af direktivet, udarbejdes en sikringsplan, der godkendes af den pågældende medlemsstat.

I skrivelse af 21. august 2013 anerkendte de tyske myndigheder, at der ikke foreligger nogen sikringsplaner for 11 af de havne i Nordrhein-Westfalen, som er omfattet af direktivet. Af den videre korrespondance fremgår det, at denne situation er forblevet uændret.

Følgelig har Tyskland anvendt artikel 7 i direktiv 2005/65/EF fejlagtigt.

I henhold til artikel 9 i direktiv 2005/65/EF skal der godkendes en sikringsofficer for enhver af de havne, som er omfattet af dette direktiv.

I skrivelse af 21. august 2013 anerkendte de tyske myndigheder, at der ikke er godkendt nogen sikringsofficer for flere af de havne i Nordrhein-Westfalen, som er omfattet af direktivet. Af den videre korrespondance fremgår det, at denne situation er forblevet uændret.

Følgelig har Tyskland anvendt artikel 9 i direktiv 2005/65/EF fejlagtigt.

⁽¹⁾ EUT L 310, s. 28.

⁽²⁾ EUT L 129, s. 6.

Appel iværksat den 5. februar 2016 af Comunidad Autónoma del País Vasco og Itelazpi, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. november 2015 i sag T-462/13, Comunidad Autónoma del País Vasco og Itelazpi mod Kommissionen

(Sag C-66/16 P)

(2016/C 118/17)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: Comunidad Autónoma del País Vasco og Itelazpi, S.A. (ved advokater J.L. Buendía Sierra og A. Lamadrid de Pablo)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og SES Astra

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten den 26. november 2015 ophæves.
- Der træffes endelig afgørelse om annullationssøgsmålet, og Kommissionens afgørelse af 19. juni 2013 annulleres ⁽¹⁾.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved den appellerede dom blev en afgørelse fra Kommissionen om statsstøtte vedrørende en række foranstaltninger, som de offentlige spanske myndigheder havde truffet med henblik på at sikre, at det jordsendte digitale tv-signal (TDT) nåede ud til fjerntliggende områder på territoriet, hvor kun 2,5 % af befolkningen bor, opretholdt. I afgørelsen anerkendtes det, at markedet ud fra et materielt synspunkt ikke ville tilbyde denne tjenesteydelse uden et offentligt indgreb. På trods heraf afvistes det i afgørelsen, at der var tale om en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, idet det anførtes, at tjenesteydelsen ud fra et formelt synspunkt ikke var »klart« defineret og overdraget af de offentlige myndigheder. Det anførtes ligeledes, at myndighederne under alle omstændigheder ikke ville være bemyndiget til at vælge en bestemt teknologi, når en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse skulle tilrettelægges.

Det første og eneste appelanbringende: retlige fejl ved fortolkningen af artikel 14, 106, stk. 2, og artikel 107, stk. 1, i protokol nr. 26 TEUF om tjenesteydelser af almen interesse og i protokol nr. 29 TEUF om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne.

Ved appellen gøres det navnlig gældende, at den appellerede dom er behæftet med fejl i følgende tilfælde:

- Ved klart at tilsidesætte grænsen for »åbenbar fejl« ved undersøgelsen af de offentlige myndigheders forskellige retsakter om definition og overdragelse af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse.
- Ved uberettiget at begrænse medlemsstaternes »vide skønsmargen«, som gælder for såvel definitionen som for »tilretteleggelsen« af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, og som derfor omfatter valget af metoden til levering af tjenesteydelsen af almen økonomisk interesse og valget af en bestemt teknologi, uanset om de er indeholdt i en definerende retsakt eller en særskilt retsakt.
- Ved analysen af gældende spansk ret.
- Ved ikke at fastslå, at »definitionen« af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse og »overdragelsen af ansvaret« for en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse til en eller flere virksomheder kan ske samlet i forskellige retsakter.
- Ved ikke at fastslå, at »definitionen« af en tjenesteydelse af almen økonomisk interesse og »overdragelsen af ansvaret herfor« ikke kræver, at der anvendes en metode eller et konkret udtryk, men derimod en materiel og funktionel analyse.
- Ved at afvise, at protokol nr. 29 om radio- og tv-virksomhed i TEUF og TEU finder anvendelse.

(¹) Kommissionens afgørelse 2014/489/EU af 19.6.2013 om statsstøtte SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) iværksat af Kongeriget Spanien til implementering af jordsendt digital-TV i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder (uden for Castilla-La Mancha) (EUT 2014 L 217, s. 52).

Appel iværksat den 5. februar 2016 af Comunidad Autónoma de Cataluña og Centre de Telecomunicacions i Technologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. november 2015 i sag T-465/13, Comunidad Autónoma de Cataluña og CTTI mod Kommissionen

(Sag C-67/16 P)

(2016/C 118/18)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: Comunidad Autónoma de Cataluña og Centre de Telecomunicacions i Technologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) (ved advokater J.L. Buendía Sierra og A. Lamadrid de Pablo)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og SES Astra

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten den 26. november 2015 ophæves.
- Der træffes endelig afgørelse om annullationssøgsmålet, og Kommissionens afgørelse af 19. juni 2013 (¹) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.